

En ny reformation

[Spara som PDF](#)

Skrivet av [Lennart](#) - 1 juli, 2012 - 10:45

Jag har här tagit in en tänkvärd och angelägen text av en god vän, Robert Granat.

/Lennart

Inledning

Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. (Jesaja 1:18)

Det kan inte undgå någon pånyttfödd kristen i Sverige att kristenheten i vårt land har allvarliga problem. Ytligt betraktat kan man se det på de sjunkande medlemstalen i våra olika församlingar, de alltfler nedlagda kapellen, våra ekonomiska problem, etc, men de verkliga problemen ligger mycket djupare än så och utgörs framför allt av en alltmer förtyglad och samhällsanpassad kristendom, färgad av det postmoderna samhällets krav på att Sanningen – om Gud (kanske hellre det gudomliga), människan och deras förhållande till varandra – skall betraktas som relativ, dvs upp till var och en att bestämma.

När så sanningen inte längre är en objektiv verklighet som Gud uppenbarar i den Heliga Skrift och som människan har att förhålla sig till som den är, faller församlingens möjlighet att effektivt sprida evangelium och föra "alla folk till tron lydnad" (Rom 1:5, 16:26) emedan det inte längre finns något (eller Någon) att vara lydig mot, förutom den allhärskande tesen att alla har rätt att göra som de själva anser vara riktigt (jfr. Dom 21:25). Följden blir en kristendom och en kristenhet som är inriktad på att bygga samfundsstrukturer istället för lokala autonoma församlingar, förmedla subjektiva (ofta utombibliska och ibland obibliska) andliga upplevelser, betona social gemenskap och trivsel framför andlig gemenskap, återinföra mysticism och ritualism framför bön och bibelläsning, och som sysslar mer med livscoachning än med att fostra lärjungar: kort sagt en pseudo-kristendom som saknar tydlig förankring i de andliga sanningar som Bibeln förmedlar och som apostolisk och historisk kristendom vilat på.

En reformation på sju områden

Nu är det inte första gången den kristna rörelsen hamnat i kris, och lösningen på sådana kriser har alltid varit *omvändelse* och *reformation*. Vi tror att tiden är mogen för en omfattande omvändelse bland kristenheten i Sverige. Bibeln vittnar om att Gud alltid kallar sitt folk till omvändelse när de gått bort från hans stadgar och bud. Men verklig omvändelse är mer än att bara förändra sitt

leverne. Istället betecknar det en djup förändring i människans hjärta där hon efter att ha överbevisats av Andens röst och sitt eget samvete om sitt orätta förhållande till Gud, känner ånger och skam över sin synd, och vänder sig bort från sitt gamla liv för att börja om igen tillsammans med Gud, helt förlitande sig på hans överflödande nåd. Vi tror också, på grundval av en sådan omvändelse som tecknats ovan, att tiden är mogen för en omfattande reformation av kristenheten i Sverige. Om en omvändelse generellt kan vara en omvälvande process som utspelas under relativt kort tid, så kräver en reformation ett betydligt mer långsiktigt och målmedvetet arbete. Därför är det viktigt att en sådan reformation bygger på en verklig omvändelse, men också att den utförs under ständig bön – som någon har sagt: "Se till att dina knän blöder innan du påbörjar någon som helst reformation".

Nedan redogör vi för en reformation på sju viktiga områden. Vi gör inte anspråk på att kunna täcka alla områden som behöver reformeras, men menar att de som presenteras nedan *måste ingå* i en sådan reformation.

1. **En reformerad bibelsyn: ett återupprättande av den Heliga Skrifts auktoritet**

Den protestantiska reformationen på 1500-talet innebar i många stycken ett återupprättande av den auktoritet som den Heliga Skrift skall ha i den kristna församlingen. Vi kan konstatera att denna auktoritet nästan har gått helt förlorad idag i den svenska kristenheten. Istället har en ny bibelsyn letat sig in där Bibeln mer betraktas som ett arbetsredskap för pastorerna än som en gudomlig uppenbarelse med långtgående konsekvenser för lära och liv hos de troende. I en ny reformation måste den Heliga Skrifts auktoritet återupprättas i de svenska församlingarna. Bibelns sanningar måste åter bli högsta instans i alla frågor, och Bibeln måste åter betraktas som inte bara gudomligt inspirerad utan också som en fullständig, tillräcklig och sann gudomlig uppenbarelse. All annan reformatorisk ansträngning vilar på att den Heliga Skrifts fullständiga auktoritet återupprättas i den kristna församlingen.

2. **En reformerad förkunnelse**

När aposteln Paulus kom till Korint, ville han inte veta av något annat i sin predikan än "Jesus Kristus, och honom som korsfäst" (1 Kor 2:2). I en ny reformation måste vi återvända till att, utifrån den Heliga Skrifts återupprättade auktoritet, framför allt annat förkunna evangelium om Jesus som "dog för våra synder enligt Skrifterna [...] blev begravd [och] uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna, och [sedan] visade sig" (1 Kor 15:3-5). Dessa verser skrev förmodligen redan på 50-talet av aposteln och betraktas av många exegeter som den första kristna trosbekännelsen. Förkunnelsen idag berör alltför sällan detta som enligt aposteln skall betraktas som "det allra viktigaste". En ny reformation är fullständigt avhängig av att förkunnelsen reformeras till att vara centrerad kring det enkla evangeliet om Jesu död för våra synder på korset på Golgata och hans fysiska uppståndelse, och evangeliets betydelse för människans möjlighet att genom "tron allena" på Jesus få sina synder förlåtna och bli frälst för evigheten. Ett återvändande till detta enkla evangelium är också enda vägen till en fungerande reformerad evangelisation: "[Evangeliet] är en Guds kraft som frälser var och en som tror", skrev aposteln Paulus (Rom 1:16). Vi menar att dagens evangelisation inte förmår leda till några resultat eftersom vi inte predikar det sanna evangeliet i vår utåtriktade verksamhet, något som också har börjat smyga sig in på missionens område. Enda räddningen är ett återvändande till evangeliet.

3. **En reformerad församlingssyn**

En reformerad församlingssyn måste utgå från att församlingen är Guds egendom "som han köpt med sin eget blod" (Apg 20:28) och därmed att allt i församlingen skall inrättas och utföras så som Kristus befallt i den Heliga Skrift. Församlingen får inte reduceras till en plattform för ett ledarskap att förverkliga sina egna visioner och drömmar, den får inte reduceras till en miljö där trivsel och samkväm går före bön och Ordets predikan, den får inte reduceras till en plats där världslighet och artisteri skymmer äran som tillhör endast Gud Allsmäktig, och den får inte reduceras till en religiös förening där allt är möjligt bara majoriteten anser och beslutar så. Församlingen är en helig gemenskap, avskild från världen för att under Andens ledning och Skriftens vittnesbörd vittna om Jesu försoning på Golgata och leva i enlighet med Guds vilja. Församlingen är det enda som skall finnas kvar av mänskligheten efter den yttersta dagen, ett faktum som måste återspeglas i en reformerad församlingssyn.

4. **Ett reformerat gudstjänstliv**

När aposteln undervisar om Andens gåvor säger han: "Hos var och en uppenbarar sig Anden så att det blir till nytta" (1 Kor 12:7). Gudstjänstlivet i den nytestamentliga församlingen baserades på att gudstjänsten var det tillfälle då Anden skulle uppenbara sig hos varje troende så att det blev till nytta för omgivningen, troende människor så väl som icke troende människor. Därför präglades dessa gudstjänster av fri bön, lovprisning, tungotal och uttydning, profetiska budskap, sång i både anden och förståndet, etc. Dessa andliga yttringar i kombination med läsning av bibeltexter och predikan samt nattvard utgjorde gudstjänsterna. Ett reformerat gudstjänstliv måste återgå till denna ordning. Detta innebär att mycket av dagens liturgiska styrning av gudstjänsterna måste upphöra, då de härstammar från mänskliga traditioner och döda ritualer och inte från den Heliga Skrifts beskrivning av den kristna gudstjänsten. Detta innebär också att den underhållningssjuka som drabbat den kristna gudstjänsten måste botas - gudstjänsten är inte en arena för underhållning eller uppträdanden, utan en helig plats som skall tjäna som mötesplats mellan Gud och människor där allt skall präglas av värdighet och ordning (1 Kor 14) och där allt skall syfta till uppbyggelse.

5. **Ett reformerat ledarskap**

En reformation är beroende av att det finns män och kvinnor som är villiga att gå före sina syskon i tron och, utifrån ett gott föredöme och en tro som är verksam i kärlek (Gal. 5:6), visa vägen. Ett reformerat ledarskap måste därför vara:

1. Ett närvarande ledarskap, som inte stänger in sig i sammanträdesrummen eller bygger ledarskapsstrukturer som distanserar dem från de vanliga medlemmarna.
2. Ett bedjande ledarskap, som är de främsta besökarna på församlingens bönenöten och som frimodigt leder i bön vid församlingens gudstjänster.
3. Ett bibeltroende ledarskap, som i alla sammanhang ansluter sig till den Heliga Skrift som högsta auktoritet i alla frågor som rör församlingens lära och liv.
4. Ett undervisande ledarskap, som undervisar och vägleder församlingen i predikan, bibelstudier och enskilda samtal utifrån den Heliga Skrift.
5. Ett tjänande ledarskap, som tvättar lärjungarna fötter och är berett att sätta församlingens och de enskilda medlemmarnas bästa framför sitt

eget bästa.

6. Ett frimodigt ledarskap, som inte räds världens motstånd eller fiendens attacker utan håller ihop församlingen genom en ständig uppmuntran.
7. Ett arbetande ledarskap, som sätter axeln till och bär den tyngsta bördan.
8. Ett rätt prioriterande ledarskap, som förstår vikten av att inte låta trötta ut sig med verksamheter som gör att bönen och Ordet försummas (Apg 6:2).

6. **Ett reformerat böneliv**

Idag är den gemensamma bönen i församlingarna präglad av två huvudsakliga problem: de gemensamma bönemötena är de minst besökta samlingarna i våra församlingar och den gemensamma bönen på gudstjänsterna är på sin höjd en programpunkt man skyndar förbi eller styr helt och hållet från plattformen. Ett reformerat böneliv måste ta Jesus på allvar när han citerar Skriften och säger: "Mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk" (Mark 11:17) och göra den gemensamma bönen till själva anledningen till att församlingen samlas: bönemötena måste göras till veckans viktigaste samling och skall besökas främst av församlingarnas ledare, och den fria gemensamma bönen i gudstjänsterna måste få ett utrymme som möjliggör för Anden att uppenbara sig i de andliga nådegåvorna. Ingenting får tränga ut bönens Ande ut församlingen.

7. **En reformerad reformation**

Alla tidigare reformationer och väckelser i vårt land har haft mycket gott med sig, men det har alltid funnits element som kunnat betraktas som en "guldkalv" i varje sammanhang, dvs företeelser man inte velat eller orkat förändra. Vi menar att en ny reformation i vår tid kräver att vi ifrågasätter allt vad tidigare reformationer, väckelser och traditioner förmedlat till oss, inklusive den protestantiska reformation på 1500-talet som majoriteten av Sveriges kristna är sprungna ur. Naturligtvis skall vi visa tacksamhet för vad Gud har gjort för sitt folk under tider som ligger bakom, men vårt ansvar i en ny reformation blir att lägga *allt* under Bibelns överhöghet och under Andens ledning och utan anseende till person, samfund eller tradition förkasta allt som inte har ett tydligt och klart stöd i den Heliga Skrift. Vi kommer med all säkerhet att göra våra egna misstag som framtidens reformatorer kommer att blygas över, men den risken får inte stoppas oss från att så långt vi kan, så långt vårt förstånd räcker och så långt Gud i sin nåd uppenbarar sanningen för oss, reformera våra liv och våra församlingar i vår tid.

Avslutning

Det är ett stort och omfattande arbete som ligger framför oss om vi är villiga att påbörja en sådan reformation som beskrivits ovan, och den kan komma att kosta oss mycket. Motståndet kommer också att vara stort, eftersom vare sig själafienden eller den gamla människan vill reformera något. Tvärtom kommer man att säga oss: "Allt är väl", och "varför oroar ni folk i onödan?" Det kan kosta oss vårt goda anseende och våra möjligheter till inflytande inom de etablerade församlingarna i vårt land, men om vi tror att Gud vill en reformation får inte det stoppa oss. Vad vi dock vill påpeka är att alla tidigare reformatorer har varit bönenes män och vi tror fullt och fast att ett sådant böneliv krävs också av oss ifall vi skall mäktas med de påfrestningar som ligger framför om vi går in i detta reformationsarbete. Låt oss därför börja en ny reformation på knä, inför himmelens Gud - detta är den omvändelse som vi nämnde inledningsvis. Det är hans verk vi vill arbeta för i nådens kraft, och då måste vi först utbedja oss om hans välsignelse och hans ledning.

/Robert Granat